

מאורות אל העבר

ד ניסן תשל"ג | 06/04/1973

יַקְפָּדִיה נְחַלֵּת הַכָּלֵל

יעקב רימון

יעקב רימון (יליד פולין, 1903) נולד לאביו, הסופר אפרים אליעזר רימון, ולאימו, אסתר-חווה. בגיל 6 עלה ארץ-העם בני משפחתו, למד בת"ת בשכונת נווה צדק ובבית הספר "תחכמוני" בתל אביב. רימון היה איש תנועת "תורה ועבודה" ומטלמידיו הנאמנים של הרב קוק. היה בין עשרת המייסדים של הסתדרות הפועל המזרחי. כתב עשרות ספרים וביניהם ספרי ביוגרפיה, הגות, ספרי ילדים וקובצי שירה, שבהם כתב על נושאים אישיים ולאומיים ואוטם לא חදל לכתוב גם לאחר שהתעוור בגל ארבעים. תיאר בשיריו את "זיכרון המראות" את הימים שלפני עיורונו. בין שיריו היידועים – השיר "נרות שבת", הנפוץ עד היום חלק מפס הקול הישראלי של הכנסתה לאוירור השבת, והשיר "אל הנגב" שנכתב על הפלוגה הדתית במלחמת העצמאות, שאיבדה 87 מחיליה בכיס פלוגה. שימש כמנהל המחלקה הסוציאלית בעיריית תל אביב, והוא אחד העובדים הסוציאליים הראשונים בארץ. רגשותיו החברתיות באהה לידי ביטוי במאמרי וכן בתנועות ובאגודות הציוניות הדתיות השונות שאוותן ריכז, אשר חרטו על דגלן "אהבת אחים ועזרה הדדית, ושמירה על נכסיו העם וקדושיו הרוחניים". נפטר בד' בניסן תשל"ג. (6.4.1973)

לאירועים נוספים בקרו אותנו:
history.orot.ac.il

